

Om det nu end ikke kunde ventes, at der vilde være Tid og Leilighed for den høitærede Minister til at fremme og søge gennemført Lovreformer, skjønner jeg ikke rettere, end at der maatte være tilstrækkelig Tid til at foretage de administrative Foranstaltninger, der kunde være nødvendige med Hensyn til Reglerne for Bedømmelsen af Mandstabet saavel som for at tilveiebringe et ensartet Stjøn; thi det var de Hovedmangler, der klæbde ved Udskrivningsvæsenet, og som kunde rettes administrativt. Da vi efter Oplysningen i Mai kom sammen igjen, blev Sagen leilighedsvis bragt paa Bane ved eneste Behandling af Finantsloven den 14de Juni, idet det ærede Medlem fra Frederiksberg (Dinesen) spurgte den høitærede Justitsminister, om der var foretaget Noget i den Anledning, og den ærede Minister svarede da, at Sagen var Gjenstand for hans Opmærksomhed, og at han allerede havde gjort forskjellige Skridt for at fremme den. Der var derfor fornyet Grund til at antage, at der fra Ministeriets Side vilde ske Noget, inden Sessionerne kom til at virke, og det vakte derfor ikke ringe Opsigt, at man, da dette var sket i September Maaned, fra mange Egne i Landet hørte, at Kassationserne ikke alene ikke vare i Aftagende, men endog saa i meget betydeligt Tiltagende. Nu kan der selvfølgelig ikke bygges noget Absolut paa den Slags Efterretninger; thi dels kunne Tallene være urigtige, og dels kunne de være overdrevne, og Muligheden talte tillige for, at selv om det viste sig, at der var Tilbagegang enkelte Steder, kunde det derfor gjerne være, naar det endelige Hovedresultat blev gjort op, at der viste sig en Fremgang. Jeg skal derfor ikke gaa ind paa en nærmere Omtale af disse Efterretninger, men jeg vil dog benytte Leiligheden til at gjøre nogle Bemærkninger med Hensyn til et Forsøg i Retning af Beroligelse, der fremkom, og som ved en Henvisning til Forholdene i Lydsland søgte at paavise, at der intet Foruroligende var i den Maade, hvorpaa vort Udskrivningsvæsen fungerer. Men det, som der blev bevist, var noget helt Andet end det, som skulde bevises. Den tydske Hær er en Kontingentshær, hvis Fredsstyrke er fastsat ved Lov, og den optager ikke flere Rekruter aarligt, end der finder Afgang Sted. Hos os er Forholdet derimod et andet. Efter Loven skal enhver vaabensfør Mand indkaldes og uddannes. Som Følge deraf bevises der Intet ved, at man siger, at der aarlig tildeles en saa og saa stor Rekrutstyrke til den tydske Hær, hvormod Rekrutstyrken i den danske Hær er saa og saa stor, men Sammenligningspunktet maa søges andre Steder; der maa spørges: hvor stor er Kassationsprocenten i Lydsland, og hvor stor er den i Danmark, og gaar man til Under søgelse heraf, viser det sig af det statistiske Materiale, man havde brugt som Grundlag for disse Betragtninger, og som omfatter Aarene 1876—78, da Kassationsprocenten

i Lydsland har været noget over 15 pCt., medens den i samme Aar hos os har været noget over 30 pCt. Det viser sig der noksom, at der virkelig var Anledning til at betragte Resultaterne som foruroligende, og det Foruroligende viser sig yderligere, naar man sammenligner Forholdene hos os med Forholdene i et andet Land, f. Ex. Frankrig. Der foreligger nyligtige Opgjørelser for Aarene 1873—78, altsaa for 6 Aar. I disse 6 Aar har Kassationsprocenten i Frankrig aldrig nogen sinde høvet sig op til 12 pCt., men den har i Reglen været mellem 10 og 11 pCt. De Herrer ville vistnok indrømme, at naar den hos os i de paagældende Aar har været 30 pCt. og har været i stadig Stigen, saa at den i det sidste Aar har naaet 37 pCt., er der Grund til at antage, at Udskrivningsvæsenet ikke har fungeret ganske i Overensstemmelse med det, Lovgivningsmagten havde tænkt sig, da den gav Loven af 6te Mars 1869. Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind paa Pressens Efterretninger om Sessionernes Udfald, uagtet der forsaavidt kunde være Anledning dertil, som de vilde kaste et Lys over, hvorledes Udskrivningen har stillet sig i Kjøbstæderne i Sammenligning med, hvorledes den har stillet sig paa Landet, men det skal jeg forbigaa, jeg ønsker blot at konstatere de virkelige Resultater. Det var derfor, jeg tillod mig i December Maaned at indbringe min Forespørgsel. Jeg indbragte den paa en Tid, hvor det var mig bekendt, at Resultaterne kunde være opgjorte i Justitsministeriet, og at det har været saaledes, viser sig deraf, at den 28de December havde allerede Krigsministeriet været istand til ved en Kundgjørelse at give Forbelyningen af en Del af Styrken, og en saadan Forbelyning af Krigsministeriet kunde ikke ske, førend den endelige Opgjørelse havde fundet Sted. Den 14de Januar kunde Hærens Stabslæge i Ugeskrift for Væger levere et statistisk bearbejdet Materiale af Resultaterne af Udskrivningen, og først den 18de Januar har man igjennem Ministerialtidenden faaet Oplysning derom. Det forekommer mig, at det havde været heldigt, om det Omvendte havde været Tilfældet, saa at man først havde faaet Oplysningerne i Ministerialtidenden. Smidlertid, Oplysningerne foreligge og give det sørgelige Resultat, at vi igjen iaar ere gaaede ned ad Bakke, saaledes at af 100 vil der kun tilgaa Hæren som Kom-battanter 36,7, som Militærarbejdere er der udskrevet 6,5, der er kasseret 37, og den øvrige Del, nemlig 19 pCt., er ikke endelig behandlet. Jeg skal i dette Dieblæk ikke nærmere gaa ind paa en Kommentar af disse Resultater, det skal jeg forbeholde mig senere; men forsaavidt kan jeg sige, at jeg i Ministerialtidenden har faaet Svar paa Forespørgselen; der er imidlertid Noget, jeg haaber, at den høitærede Justitsminister vil erkjende, kan siges at ligge indenfor Forespørgselsens Ramme, og paa hvilket jeg derfor ønsker Svar, inden jeg